

BME-s újítással lehetne fenntarthatóbb a hazai útépités

Az Építőmérnöki Karon kidolgozott módszerrel nagy arányban újrahasznosíthatók a régi burkolatok.

Magyarországon a tervek szerint a következő években is sok gyorsforgalmiút-felújítás lesz, ezért fontos szerephez juthat egy technológiai innováció, amely a BME kutatóinak nevéhez fűződik. Az Út- és Vasútépitési Tanszék a Hódút Freeway Aszfaltkeverék Gyártó és Építő Kft.-vel és a Hódmezővásárhelyi Útépitő Kft.-vel közösen kifejlesztett egy olyan újrahasznosítási technológiát, amellyel jelentős költségelőny mellett azonos minőségű aszfaltkeverék állítható elő.

„Az iparágban a 70-es évekig ilyen kérdésekkel nem foglalkoztak, az olajárrobbanás után indult csak meg az újrahasznosítás. Magyarországon viszont makacsul tartotta magát az a szakmai tévhit, hogy minél nagyobb arányban keverjük be a régi burkolatot, annál gyengébb lesz az új aszfalt minősége. Ezért itthon sokáig nem mentek a cégek 5-10 százalékos arány fölé, és a legutóbbi időben is 20 százalék körül volt a maximum” – mondta a bme.hu-nak Tóth Csaba, az [Út- és Vasútépitési Tanszék](#) docense.

Fölösleges fuvarozás

A 800 millió forint EU-s támogatást felhasználó projekttel sikerült bebizonyítani, hogy az arány igenis növelhető: az adatok azt mutatják, hogy a meleg adagolási rendszerű technológiával adott esetben még jobb minőség is elérhető, bőven 50 százalék fölötti újrahasznosítási aránnyal is.

Érdemes belegondolni, hogy jelenleg a felmárt aszfalt nagy részét (nem kevés pénzért) elszállítják, majd helyette (szintén jelentős költséggel) újat hoznak. A régi ugyan nem vész el teljesen, mert más is lehet vele kezdeni, de „a drága aszfaltot luxus nem aszfaltként újrahasznosítani” – mondta Tóth Csaba. Ráadásul messze nemcsak pénzügyi megfontolásokról van szó, hanem arról is, hogy meddig tart ki a készletünk.

„Előfordulhat, hogy a 2030-as években kimerül az útépitésekhez felhasználható hazai kővagyon, ezért nagyon nem mindegy, milyen ütemben használjuk fel” – jelentette ki az Építőmérnöki Kar kutatója.

A technológia egyébként a magyar szabályozáshoz idomul – más országokban is van hasonló, például a kővel nagyon gyengén ellátott Hollandiában –, és nincs levédve, bárki alkalmazhatja. Egyedül az a gond vele, hogy speciális keverőtelepet igényel, amelyből egyelőre egy van az országban: a fejlesztési projektben részt vevő Hódúté.

„Egy ilyen összerakni milliárdhoz közeli tétel, és nálunk még nem annyira drága a kő, hogy sürgető lenne. De ha egy cég hosszú távon gondolkodik, nagyon racionális beruházás” – jegyezte meg Tóth Csaba.

Sajtókapcsolat:

- Kommunikációs Igazgatóság
- +36 1 463 2250
- kommunikacio@bme.hu

Eredeti tartalom: Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

Továbbította: Helló Sajtó! Üzleti Sajtószolgálat

Ez a sajtóközlemény a következő linken érhető el:

<https://hellosajto.hu/?p=18792>